

[Øllgaard]

ember som topmålet af negativ særbehandling, og al denne overbelastning og mere til måtte naturligvis på et eller andet tidspunkt få følger for produktionsomfanget. Det er det, der er i gang nu.

Mælkeproduktionen faldt henholdsvis 2, 3 og 4 pct. i årene 1978, 1979 og 1980. Små 200.000 køer er slagtet under EF-ophørsordningen, men naturligvis på grund af det manglende afkast ved at beholde dem. Svineproduktionen stagnerer nu, fald forventes.

Skal hele denne tendens udvikle sig til en regulær afvikling eller omstilling af landbrugserhvervet? Det er det brændende spørgsmål. Under alle omstændigheder må vi realistisk indstille os på faldende valutaindtjening og på udløsning af øget arbejdsløshed, medmindre vi nu beslutter os til at vende denne udvikling ved at realisere en politik, der er stik modsat den hidtil førte.

Det er det, venstre foreslår vi må nu gøre, og det er det, vi lægger op til bl. a. med denne debat om vores udspil fra i går. Vi foreslår at fjerne særbyrder, vi foreslår at lette den rentebyrde, som i så stort omfang er havnet hos landbruget. Sandheden om rentepukkelen er jo, at den er prisen for den samlede danske befolknings overforbrug igennem 15-20 år. En helt uforholdsmæssig stor part af den rentepukkel, som er prisen, er havnet hos husdyrproducenterne.

Vi stiller regnestykket op på den måde, at der nu må træffes beslutning om at bevare eller ikke bevare den landbrugseksport, som er af så kolossal betydning for os alle valutamæssigt og beskæftigelsesmæssigt.

Hvis – og man må sige »hvis« – vi vil bevare landbrugseksporten, må hele befolkningen investere i bevaringen. Den investering, der må gøres, hedder fjernelse af særbyrder og fjernelse af toppen af rentepukkelen.

Vi har i det skriftlige materiale, vi har udsendt, gjort rede for, hvad der må gøres. Vi peger først og sidst på nødvendigheden af at gennemføre den så hårdt savnede økonomiske politik, som kan sænke det danske renteniveau mærkbart og varigt. Her henviser vi til venstres forslag til økonomisk-politiske initiativer, som vil nedsætte underskuddet på statsbudgettet, og som vil afvikle underskuddet på betalingsbalancen gennem øget produktion til salg i udlandet.

I punkt B angiver vi midler til bedring af den aktuelle produktionsøkonomi. Bedring

af den aktuelle produktionsøkonomi er nedbringelse af udgifter og forøgelse af indtægter. Midlerne hertil er fjernelse af særbyrder som særskat, fjernelse af al skat på produktionsjord og fjernelse af kapitalvindingsskatten. Endvidere foreslår vi nedsættelse af formueskatteprocenterne, og vi foreslår statens overtagelse af en række veterinære og andre kontrolafgifter.

På indtægtsiden må vi koncentrere os om at sikre de nugældende principper for EFs landbrugspolitik, at opnå prisforbedringer og at sikre en større effektivitet i ordningerne, så de garanterede priser rent faktisk også opnås i højest mulig grad.

I punkt C siger vi noget om investeringsvilkårene, og det gør vi, selv om investeringer i husdyrhold er så godt som uaktuelle i den nuværende situation. Alligevel er der behov for at sikre bedre investeringsmuligheder, så at sådanne bedre muligheder er til stede, i det øjeblik situationen igen måtte være bragt under kontrol. Og derfor anfører vi en række foranstaltninger til dette formål, som jeg henviser til.

Vi anser det for en realistisk betragtning, at rækken af midlertidige ordninger er helt utilstrækkelig, men at vi må leve med dem og forbedre dem på en række punkter, indtil vi får tilvejebragt en mere konsekvent økonomisk politik og dermed en mere konsekvent landbrugspolitik. Derfor anfører vi forslag til forbedring af disse ordninger, som vi i øvrigt ikke bryder os om.

Endelig stiller vi forslag om at neutralisere en højt forrentet gældsbyrde i størrelsesordenen 7-8 mia kr. Vi foreslår afløsning af denne højtforrentede gæld gennem en kombination af kapitaltilførsel, gældsafskrivning samt meget langfristede lån, der er rente- og afdragsfri i en lang periode. Midlerne hertil foreslår vi fremskaffet bl.a. ved, at landbruget selv bidrager forlods gennem en udskydelse af tidspunktet for afskaffelse af den tåbelige skat på produktionsjord. Resten må skaffes gennem en koordineret indsats fra statens og i et eller andet omfang fra private og institutionelle kreditorers side.

Det udspil, vi her har udsendt, beder vi om bliver opfattet som et udspil til forhandling. Det er ikke nemme løsninger, der er indeholdt i udspillet, for nemme løsninger på de problemer, vi står med, findes ikke. Vi har med vores udspil villet gøre det klart,